

Ledare

2011 utvecklas fortsatt världen i hissnande fart, det finns så mycket nyheter vilka snart kommer förändra vårt dagliga liv. Nya generationer och ca 3 miljarder människor i runda 200 länder suger i sig allt via Internet och tar tag i det som utvecklas av fritt tänkande människor utan behöva vara son till en rik pappa eller klia någon på ryggen.

Det räcker idag med en dator och tillgång till Internet. Mitt 12 åriga barnbarn programmera egna program där han laddar ned all tänkbar kunskap från nätet, och här börja det unika i vår nya värld, att miljoner människor får chansen där super intelligenta människor erbjuder sin kunskap gratis som läggs ut på nätet där mitt barnbarn är en av dem som använder sig av tekniken tillsammans med sin egen, lägger ihop det och med lite fantasi utvecklas med blixstens hastighet något som ger honom glädje, unik kunskap och sugen på nya stordåd... Det är så utveckling skapas, det är så man besegra ideologiska felpplacerade skrivbordsakrobater som ägna sin tid med att hindra eller försvåra för innovativa människor, vi möter dem överallt och väldigt ofta i den svenska kollektivtrafiken.

Sverige delas allt mer i två delar, de som ser möjligheterna och tar den, blir Jante situationen för svår drar man. Världen är stor. Den andra halvan är betonghäckar med vänner och välbetalda förbundsdirektörer (medlöparna) som ser som sin enda uppgift att bevaka monopolet och klå skattebetalarna på mer pengar och för det skapar man excesser i osanningar. Utveckling skapat genom fri företagsamhet, innovation, eget risktagande detta finns inte med i deras inskränkta fantasi.

Istället gäller:

Det optimala tjänsteföretagets grundregel nummer ett för året 2011: ha noll koll på läget och ta inget ansvar!

Vi lever i det så kallade tjänstesamhället där privatiseringar och avknoppningar drivits så långt att huvuduppgiften till slut delegeras bort. Metoden kallas ibland suboptimering, vilket betyder att man skickar kostnader och uppgifter vidare till någon annan. Allt bygger på förhoppningen att de samlade suboptimerade företagsekonomiska vinsterna till slut skall ge ett samhällsekonomiskt plus.

Denna tankefigur är en rent ideologisk skrivbordsprodukt uppbyggd på önsketänkande. Den kan fungera hyggligt under gynnsamma omständigheter. Under medvind och solsken. Men än har inget för mig känt samhälle i världen lyckats med denna ekvation av önsketänkande.

Under bister vinter med nordostlig snöstorm ser vi detta nya tjänstesamhälle när det är som sämst. Ett tjänstesamhälle utan tjänster. I stora delar av Sverige innebär det inställda tåg och bussar, ingen utdelning av post och tidningar, sporadisk snöröjning – i regel helt på frivilliga initiativ. (ingen fråga sig varför de privata kan röja snön när kommunens eget folk lyser med sin frånvaro – de kan väl inte vara fackmöten i veckor dygnet om?) Så länge som telefon och elförsörjning någorlunda fungerar så beklagar vi oss inte. Det är helt uthärdligt och ibland till och med lustfyllt att leva isolerat från den stora världen.

Konkursförklaring av en hel näring!

Bättre kan man inte åskådliggöra den totala kollektiva konkursen av en genomreglerad kollektivtrafik, det optimala tjänsteföretaget avskaffar inte bara tjänsterna utan också ansvaret, vilket sedermera illustrerats i en rad uttalande av diverse ansvarslösa pratkvinnor. Deras pr-konsulter måste ha lärt ut grundregel nummer 1: ha noll koll på läget och ta inget eget ansvar.

Det borde om inte annat nu ha gått upp för svenska folket och det inbegriper den svenska buss & resebranschen och alla tryckare att regeringen snackar, utlovar men har ingen möjlighet att påverka utan att monopolgängets företrädare omedelbart skulle hoppa på ministern med nattsvarta rubriker där man anlitar de trogna kommunisterna bland redaktörer som Sverige har överskott av, skallet och ropen skulle bli ”Minister styre”! Åså är vi tillbaks till ruta ett och allt kan fortsätta som inget hänt.

Maud Olofsson som bär stor del av ansvaret i den nu bisarra utvecklingen har försvunnit i en Norrländsk snödriva och förstår inte sambandet mellan att man avreglerade genom att omreglera och att av ett statligt verk har det blivit fem aktiebolag som alla lyder under hennes departement där man tillsätter chefer som i verksamheter med fri konkurrens knappast skulle anförtros en kiosk på landet.

Jag inser samtidigt att räkningen för den suboptimerade glädjekalkyl som styr det optimala tjänsteföretaget utan tjänster till slut landar hos mig och alla andra som varit dumma nog att tro på deras reklam om avreglering. Vi får betala inte bara i form av pengar för en biljett utan bakvägen via skattsedeln där idag den svenska kollektivtrafiken kostar över 60 miljarder kronor årligen, pengar som saknas i äldre, sjukvården och andra viktiga samhällsfunktioner som faktisk fungera och vi alla förr eller senare tvingas anlita oss av. Medans du ligger där på avdelningen efter ett halvårs väntan kan du fundera över varför du fått vänta så länge till dess det blev din tur (om du fortfarande är i livet) medans våra länsbolagsdirektörer slösa bort miljarder i huvudlösa projekt där ingen eller få ifrågasätter rimligheten. Men destu fler klamra sig fast runt maktens korridorer lik blodiglar så länge det finns skattepengar att sno till sig. Devisen är: **ha noll koll på läget och ta inget ansvar!**

I sin arrogans föreställer sig nämligen tjänsteföretaget och dess politiska tillskyndare att de fritt disponerar våra skattepengar och vi förväntas göra detta utan att säga ett pip, och de som piper försöker man genom sina lakejer frysa ut och fungera det inte så klassificeras de som ”rättshaverister”. Som om vi inte skulle kunna hitta något bättre användning av vårt korta jordeliv än att stå till förfogande för deras ideologiska lekstuga. Min fråga är dock hur känns det att dagligen vakna upp med kunskapen om **ha noll koll på läget och ta inget ansvar?**

"Föreställ er att våra svenska företag kan bestämma vem som vinner eller förlorar på nätet. Det internet vi känner till skulle upphöra att existera". Något som säkerligen merparten av Sveriges monopolister skulle jubla över. Du kanske nu förstår att Sverige befinner sig i två delar, den del som accelerera och skapa den finansiella möjligheten för den del av befolkningen som förbrukar våra skattepengar vilka dessutom anser sig äga ordet, samtidigt saknar insikt om verkligheten, helheten och för detta har man sina förbundsdirektörer, media representanter som känns bäst igen på att de har noll koll på läget och tar inget ansvar!

Ett [turbulent år väntar oss när finansministern](#) snart upptäcker att Sverige är en del av världen, när det går bra för oss går det ännu bättre för andra länder som köper våra produkter.

[Grundtipset är att det slutar på plus 2011. Men vägen dit kan bli gropig – den fortsatta finanskrisen kommer ge obehagliga överraskningar även i år.](#)

...till slut undrar jag hur många fler vintrar Forsberg på SJ behöver på sig innan man kan börja köra tåg även när det snöar? Under tiden har SJ blivit bussbranschens störste beställare som sköts sådär medelmåttigt, i vart fall är det få bussar som körs fram som skapar mersmak på en ny bussresa. Något att tänka på!

Med dessa glada tillrop tillönska jag dig ett gott nytt år 2011

Toni Schönfelder